

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 68 (2484)

СУБОТА, 3 ЧЕРВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року

Ціна 2 коп.

Влітку в столиці соціалістичної Куби — Гавані відбудеться XI Всесвітній фестиваль молоді і студентів під девізом: «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу!» Ленінський комсомол, радянська молодь активно готуються до цієї важливої події в міжнародному молодіжному русі. В комсомольських організаціях, молодіжних колективах іде змагання за право представляти молоде покоління Країни Рад на цьому чудовому форумі. 25 червня 1977 року було проведено Всесоюзний комсомольський субот-

24 ЧЕРВНЯ—

СУБОТНИК

НА ЧЕСТЬ

ФЕСТИВАЛЮ

ник, кошти від якого перераховано у фонд фестивалю.

Бюро ЦК ВЛКСМ схвалило ініціативу комсомольських організацій Москви, Ленінграда, України, Узбекистану, Литви, Молдавії, Красноярського краю, Амурської, Ульяновської, Челябінської, Ярославської областей про проведення 24 червня 1978 року Всесоюзного комсомольсько-молодіжного суботника назустріч XI Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Гавані і про перерахування зароблених коштів у фонд фестивалю.

У постанові бюро ЦК ВЛКСМ відзначається, що успішне проведення суботника буде вкладом Ленінського комсомолу у виконання і перевиконання плану третього, ударного року п'ятиріччя. День 24 червня повинен стати яскравим трудовим святом Ленінського комсомолу, радянської молоді, проявом їх вірності принципам пролетарського інтернаціоналізму, зміцнення єдності демократичного міжнародного руху.

Бюро ЦК ВЛКСМ доручило ЦК ЛКСМ союзних республік, крайкомам, обкомам, окружкомам, міськомам, райкомам комсомолу, первинним комсомольським організаціям створити штаби з участю представників радянських і профспілкових органів та господарських організацій, передовиків соціалістичного змагання.

Суботник проводиться, як правило, безпосередньо на робочих місцях — на підприємствах промисловості, в організаціях будівництва, транспорту, зв'язку, радгоспах і колгоспах, у наукових і проектно-конструкторських установах, на підприємствах торгівлі, громадського харчування і міського господарства.

Важливе завдання комітетів комсомолу, первинних комсомольських організацій — своєчасно визначити фронт робіт на кожній ділянці виробництва, забезпечити учасників необхідною кількістю матеріалів, інструментів, створити умови для досягнення найвищої продуктивності праці, високої якості продукції на кожному робочому місці, допомогти комсомольцям і молоді з повною віддачею творчих сил виконати свій патріотичний обов'язок.

Затверджено центральний штаб по проведенню Всесоюзного комсомольсько-молодіжного суботника на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастуховим.

Візит дружби і братерства

ПРАГА, 31. (Спец. кор. ТАРС). Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев вручив сьогодні у Празькому Граді високі державні нагороди Радянського Союзу Генеральному секретареві ЦК КПЧ, Президентові ЧССР Г. Гусаку і членові Президії ЦК КПЧ, секретареві ЦК КПЧ В. Біляку.

На урочистій церемонії вручення нагород були члени і кандидати в члени Президії ЦК КПЧ, секретарі і члени секретаріату ЦК КПЧ. Були присутні члени радянської партійно-урядової делегації.

При врученні Г. Гусаку ордена Жовтневої Революції виступив Л. І. Брежнев.

Л. І. Брежнев під тривалі оплески присутніх вручає орден Леніна В. Біляку, сердечно поздоровляє його.

З словом-відповіддю виступив В. Біляк.

Присутні в залі керівники КПЧ і ЧССР, радянські гості тепло поздоровили товаришів Г. Гусак і В. Біляка з високими радянськими нагородами.

31 травня радянська партійно-урядова делегація на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежневим прибула з Праги в Братиславу.

Разом з радянськими гостями прибули Генеральний секретар ЦК КПЧ, Президент ЧССР Г. Гусак та інші чехословацькі керівники.

Прибулих тепло вітали численні представники столиці соціалістичної Словаччини.

1 червня в Братиславському Кремлі відбулась розмова партійно-урядової делегації СРСР з представниками ЦК Компартії Словаччини, урядових і державних органів Словачької Соціалістичної Республіки. Розмова проходила в теплій, товариській обстановці.

У розмові взяли участь глава радянської делегації Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев, члени делегації: член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, секретар ЦК КПРС К. В. Русаков, заступник Голови

Ради Міністрів СРСР І. В. Архипов, перший заступник міністра закордонних справ СРСР В. Ф. Мамінов, посол СРСР у ЧССР В. В. Мамінов.

У розмові брали участь Генеральний секретар ЦК КПЧ, Президент ЧССР Г. Гусак, члени Президії ЦК КПЧ, секретарі ЦК В. Біляк і П. Кемпний, які прибули разом з делегацією з Праги.

Гостей приймали керівні ділки Словаччини: член Президії ЦК КПЧ, перший секретар ЦК КП Словаччини П. Ленарт, член Президії ЦК КПЧ, голова уряду ССР П. Шротка, кандидат у члени Президії ЦК КПЧ, секретар ЦК КП Словаччини М. Грушкович, члени Президії ЦК КП Словаччини: В. Шалгович, Л. Абрагам, І. Янак, Я. Янік, Е. Літвайнова, Л. Пезлар, Г. Шлапка, М. Валек, голова Центральної контрольно-ревізійної комісії КП Словаччини М. Бода, члени секретаріату ЦК КП Словаччини, керівники Словачької Національної Ради, уряду республіки, керівники партій, які входять до складу Національного фронту Словаччини.

(ТАРС).

Молодий комуніст, член райкому комсомолу Валентин БАБЕНКО вирощує цукрові буряки на полях колгоспу імені Шевченка Новгородківського району. Розповідь про трудові будні колективу першої тракторної бригади читайте на другій сторінці.

Фото В. КОВПАКА.

ДРУЖЕ!

Не забудь передплатити свою газету на друге півріччя. Передплату «Молодого комуніста» можна оформити у відділеннях зв'язку, в агентствах і відділеннях «Союздруку», у листонош.

Радимо тобі заздалегідь подбати про безперебійне отримання газети.

Обласне агентство «Союздруку».

КОМСОМОЛЬСКИЙ
ТЕЛЕТАИП

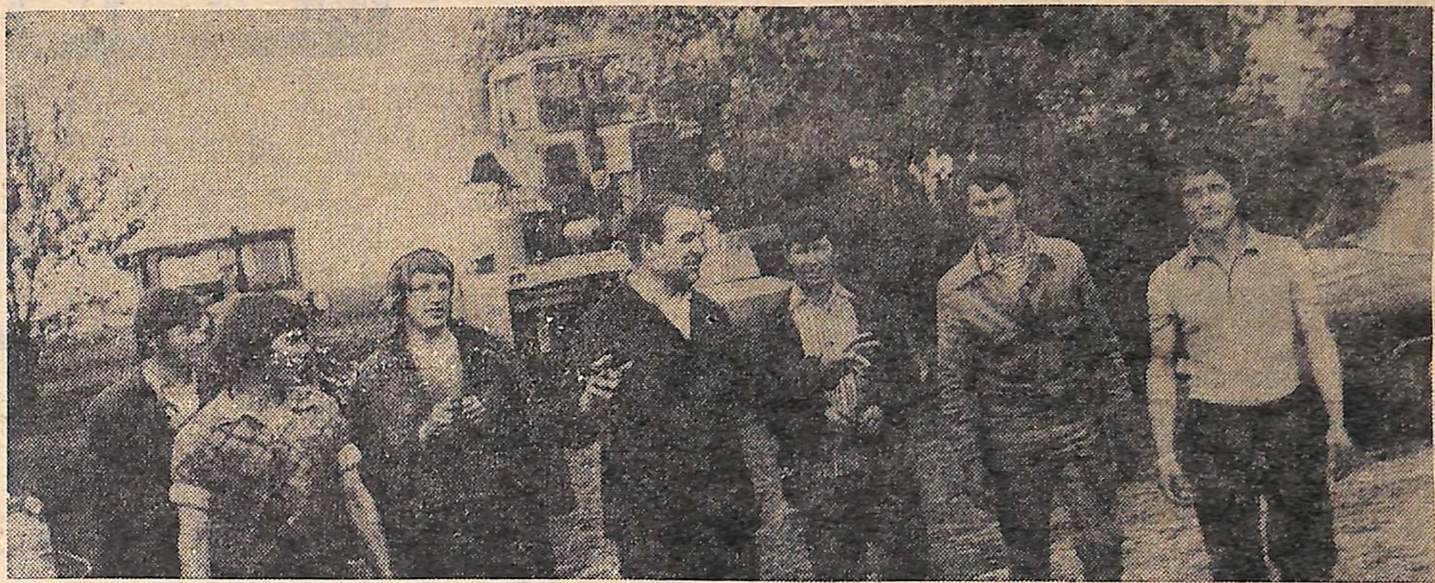
ГАЙВОРОНСЬКИЙ РАЙОН КОМСОМОЛУ РАЗОМ З РЕДАКЦІЄЮ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ВОГНІ КОМУНІЗМУ» ОГЛОСИВ КОНКУРС, присвячений 60-річчю Ленінського комсомолу, на кращі оповідання, нарис, статтю, кореспонденцію, вірш, пісню, фотоілюстрацію. Героями цих творів мають бути комсомольці, юнаки і дівчата 70-х років — словом, молоді сучасники, які сьогодні на передньому краї боротьби за успішне виконання планів держави п'ятиріччя.

Конкурс проводиться під назвою «Юрчагинці 70-х» і закінчиться 29 жовтня — в день ювілею комсомолу країни.

НА ЗАВОДІ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ВІДБУВСЯ ТРИДЕННИЙ СЕМІНАР СЕКРЕТАРІВ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІ-

ЗАЦІЙ ЦЕХІВ І ВІДДІЛІВ, НАЧАЛЬНИКІВ ШТАБІВ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЕКТОРА» ГОЛІВ РАД КОЛЕКТИВІВ ФІЗКУЛЬТУРИ. До плану навчання було включено, зокрема такі теми: «Форми і методи соціалістичного змагання. Моральні й матеріальні стимули», «Планування роботи комсомольських організацій. Оформлення комсомольської документації», «Форми і стиль роботи «прожектористів», штабів і постів янголів. Контактні штаби «КП» і груп народного контролю» та інші.

Учасники семінару влаштували суботник по благоустрою туристської бази «Світлячок» у Чорному лісі, організували змагання з багатоборства ГПО на призовому комсомолу і присвятили їх наступному Всесвітньому фестивалю молоді і студентів.

КОЖНА ХВИЛИНА — ДЛЯ РОБОТИ

ФОТОРЕПОРТАЖ

У червоному кутку першої тракторної бригади колгоспу імені Шевченка висить на стіні плакат із соціалістичними зобов'язаннями колективу механізаторів: у третьому році десятиріччя вони поставили собі за мету виростити по 37 центнерів зернових (у тому числі по 36 — озимої пшениці, по 40 — кукурудзи), по 21 центнеру соняшнику, по 300 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі. А скільки треба кор-

мів для господарства, що спеціалізується на виробництві яловичини! Нині тут лише відгодівельного стада налічується 8 тисяч голів, з дві тисячі молодня у групах дорощування. Тільки на день потрібно 220 тонн зеленої маси. Для заповнення сінажних траншей треба скосити і перевезти з поля близько 6 тисяч тонн прив'яленої зеленої маси еспарцету. А скільки ще силосу, гранул з трав'яного борошна, грубих і соковитих кормів

треба заготовити на зиму!..

— Близько п'ятої ранку приходжу я завжди в тракторну, — розповідає помічник бригадира Олексій Максимович Панченко. — І часто-густо буває, що хлопці, котрі на обробітку просапних працюють, уже й сліду нема. Тільки то з одного, то з другого боку долини за пагорків пісня трактора. Знають і збагачені досадою ветзачи, і м олоді господарі степу, що о

такій порі кожна хвилина сприятлива для роботи в полі часу повинна бути на обліку.

...Виключаючи дагун, пружно зіскочив з кабіни на втопане подвір'я бригади Микола Бабенко. Хоча ще тільки полудень, та ланковий має повне право відпочити — щойно завершив міжрядний обробіток цукрових буряків на останніх гектарах. А до вечора жінки-сапальниці закінчать формування густоти посівів.

Ган ти підеш відпочивати, нолі Валентин Бабенко, член їхньої ланки, до того ж і двоюрідний брат Миколи, ладнає свою машину до винонання двох агрозаходів одразу — сплужування міжряд'я і внесення в ґрунт аміачної води? Хлопець молодий, лише другий рік вирощує цукрові буряки, то, звісно, потребує і поради, і допомоги. Зобов'язання ж бо взяли високі, а площа чимала — 190 гектарів.

— У двох полях ґрунт хороший, та й попередники були добрі, — каже Валентин. — А на третьому трохи важче буде, земля там бідніша. Діти аміачну воду внесемо, можливо, і сухі добрива.

Збирати врожай є чим. На подвір'ї бригади стоїть новітній комплекс. Валентин своїм трактором агрегатуватиме гнучко-бурякову машину, а ланковий водитиме самохідний потужний КС-6.

— Валентин Бабенко у нас перспективний механізатор, він увесь у завтрашньому дні. Недаремно у свої двадцять п'ять років став комуністом, — каже

секретар парткому господарства Микола Пилипович Потапов. — До того ж він і член райкому комсомолу. Отож долю врожаю ми віддаємо в надійні молоді руки.

...Крають лан на масні скиби два потужних Т-150. Керують ними комсомольці Анатолій Залісний та Сергій Коваленко. Перший недавно підготував до «зелених жнив» свій силосозбиральний комбайн, під час збирання хліба буде помічником у свого наставника — комбайнера Г. Л. Хильченка, а другий недавно з армії прийшов. Прийшов і відразу — у бригаду.

То на коткуванні, то на культивуванні ґрунту з ранньої весни працює і їхній товариш по спілці Григорій Пилипенко. Корми на тваринницький комплекс доставляє Віктор Буряк. На будь-якій роботі не гірш за досвідченого майстра впроваджується групо-комсорг бригади Леонід Тимченко.

Так, у надійні руки передають ветерани першої тракторної хліборобської естафети.

Р. МАРЧЕНКО.

На фото: внизу — секретар парткому колгоспу Микола Пилипович ПОТАПОВ вручає перехідний червоний вимпел Валентину БАБЕНКУ; вгорі — молода хліборобська гвардія бригади (у центрі — наставник молоді, помічник бригадира Іван Ілліч ЛИСЕНКО).

НЕ ВПЕРШЕ гастролює на Кіровоградщині Київський орден Леніна академічний український драматичний театр імені Івана Франка. І кожна зустріч із ним — справжнє свято. Із задоволенням дивилися вистави, що вийшли до золотого фонду радянського мистецтва, і нові спектаклі.

Цьогорічні гастролі франківців відкрилися у нас однією з кращих їхніх робіт — трагедією класика української радянської драматургії І. Кочерги «Ярослав Мудрий». Це сучасна розповідь про князя Київської Русі Ярослава, котрий був творцем сильної держави в центрі Східної Європи, колись трьох братніх народів — російського, українського й білоруського.

Вистава, в якій зайняті видатні майстри сцени і молоді актори, пройшла з великим успіхом.

Поряд з класичними творами «Дві сім'ї» М. Кропивницького, «Лимеріана» П. Мирного, «Шоколадний солдатик» Б. Шоу ми побачимо твори сучасних драматургів «Таке довго, довго» М. Зарудного, «Здрастуй, Прип'ять!» О. Леванди, «Фараони» О. Коломійця та інші.

Четверта частина працівників театру — молодь. Саме про них, молодих франківців, і була у нас розмова із секретарем комсомольської організації, артистом Олександром Виструшкіним.

— У театрі немає такої вистави, у створенні якої не брала б участі молодь, — розповідав він. — І не буде перебільшенням сказати, що працюється нам добре. У нас зібралася справжнє сузір'я відомих акторів, і кожна зірка світить по-своєму. Нам є у кого вчитися, кого наслідувати. Працюючи над роллю, кожен із хвилюванням думає, що ж скаже про цю роботу Герой Соціалістичної Праці, народна артистка

ТВОРЧІ ПОШУКИ МОЛОДИХ

У КІРОВОГРАДІ РОЗПОЧАЛИСЯ
ГАСТРОЛІ КИЇВСЬКОГО
АКАДЕМІЧНОГО ДРАМАТИЧНОГО
ТЕАТРУ ІМ. І. ФРАНКА

СРСР, корифей театру Наталя Михайлівна Ужвій. А вона любить молодь, щедра на поради.

У театрі стало доброю традицією підтримувати творчі пошуки молодих. Снажимо, нам у цьому сезоні дозволили підготувати позапланову виставу за п'єсою О. Штейна «Під небом юності». Абсолютно все в ній зробили молоді (режисура, музика, художнє оформлення, більшість ролей). Для артистів Володимира Абазопуло і Наталки Сумської це був перший сезон, але їм доручили важливі ролі. Мені пощастило зіграти Я (від автора). Режисуру здійснив молодий митець Едуард Бутенко, студент художнього інституту Володимира Карашевський — художнє оформлення.

Кожний вважає за честь виступити на сцені у великій чи малій ролі, навіть у масовках. Адже це збагачує творче надбання. Але у всіх є, звичайно, свої улюблені герої,

Такою для Мариси Хоролець стала Оленка з «Голубих оленів» О. Коломійця, за яку її відзначили комсомольською премією імені М. Островського.

Мариса дуже обдарована актриса і водночас вона для всіх нас приклад надзвичайної працьовитості. Для неї кожна вистава — прем'єра.

Недавно працює в театрі Володимир Нечипуренко, та він уже встиг зарекомендувати себе як артист, що вміє «врубуватись» у драматургічний матеріал. Він вишпильовує яскраві й виразні сценічні образи.

У Наталки Перчевської чудові природні дані. Вона гарна, пластично-класичний тип героїні. Але актриса дбає передусім про достовірність внутрішнього життя тих, кого вона грає. Багато доводиться працювати їй, щоб одного вечора грати у виставі «Старим козакам способом» А. Софронова пайну її добру дівчину, іншого — циганку у «Крайцові» О. Коломійця чи вичку (відьму) в «Срібній павутинні»...

Хочеться сказати добре слово і про деяких молодих членів нашого колективу, яких глядач не бачить на сцені, але без цієї сумлінної роботи хороша вистава не буде. Це — старший машиніст сцени Олександр Пліска, художник по світлу Микола Раковський, режисор Тетяна Власенко, слюсар Віктор Медведенко, звукотехнік Віктор Божевольнов.

У всіх нас є заповітна мрія — частіше чути біля під'їзду театру: «Чи немає зайвого квитка?»

Інтерв'ю взяла Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

У Будинку політосвіти обкому Компартії України відбулася читачька конференція по книгах Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. Відкрив її перший секретар міському партії В. О. Сокурєнко. Він надав слово завідувачу кафедри історії КПРС педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна П. М. Безтаці, який висвітлює питання «Л. І. Брежнєв про КПРС як натхненника і організатора радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни».

«Книга товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля» — книга про мужність і народний подвиг, беззавітну відданість партії та Батьківщині воїнів Радянської Армії» — такою була тема виступу О. О. Заболотного.

В. Е. Савченко, учасник боїв на Малій Землі, Ф. І. Овчаренко, колишній працівник Запорізького обкому Компартії України, — свідки подій, про які йдеться в книгах Л. І. Брежнєва, — поділилися своїми спогадами.

Про роль, якої надає Л. І. Брежнєв у книзі «Відродження» організаторській і партійно-політичній роботі в мобілізації колективів на розв'язання поставлених перед ними завдань, говорила у своєму виступі завідувача відділом пропаганди і агітації Кіровського райкому Компартії України м. Кіровограда А. О. Кошелєва.

Учасники конференції послали на адресу ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва вітального листа.

Алло,
говорить
корпункт

ВЕЛИКИЙ ПОДВИГ МАЛОЇ ЗЕМЛІ

В Олександрійському міському відділі внутрішніх справ відбулася читачька конференція по книгах Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. До її відкриття активісти міліції разом з працівниками міської бібліотеки імені Пушкіна оформили книжкову виставку «Великий подвиг Малої землі» і фотомонтаж «Л. І. Брежнєв — політичний діяч, воєначальник, комуніст, їх з цікавістю оглянули співробітники відділу.

У переповненій ленінській кімнаті міліціонери з інтересом слухали реферати своїх товаришів майора Добрянського, старшого лейтенанта Ткаченка, сержанта міліції Могильної. Ті, що взяли участь у виступах, змістовно розкрили теми «Комуністична партія — організатор і натхненник перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні», «Плацдарм Мала земля — символ мужності і героїзму радянських бійців у Великій Вітчизняній війні».

Д. ТАНСЬКИЙ,
працівник УВС облвиконкому.

До 60-річчя Канізького повстання

ЧЕРВОНІЙ ЧЕРВЕНЬ КАНЕЖА

У Канежі селяни зігнали на майдан, поставили на коліна і показали дванадцять годин дивитися на сонце, стежили, щоб люди не кінчали очима. Хто не виконував цих вимог, той діставав удар прикладом. Так окупанти хотіли примусити селян покортися. Але, не домігшись цього, карателі почали розправу. У Володимирівці згідно зі списком, поданим окупантам поміщикам Таранухю і Лупенком, австрійки викликали двадцять двох чоловік. Та названих на місці не виявилось, були тільки Міната Грабовський і Максим Терещенко. Їх схопили, вивели в яр недалеко від церкви і розстріляли.

Карателі пробули в економії Г. Таранухи з червня по вересень, біля цегельні страчували селян не тільки з Володимирівки. Всього на цьому страшному місці розстріляли понад сто чоловік.

За списком, складеним поміщиком П. Лупенком та куркулями, 3 червня в Канежі розстріляли 117 учасників повстання. Трагедія тривала й другого дня, коли на крилах вітряка карателі повісили вісімсот організаторів збройного виступу. Почалися дикі розправи окупантів над моїми земляками. Володимирівську, Панчівську й Канізьку волості було передано на осаде становище. Це означало — вночі селом не ходи, звечері вогню не світи. Навіть усіх собак наказали забити. Вдень і вночі вулицями ходили патрулі в ротатих касках.

Хоча й не був учасником тих подій, оскільки мені було тринадцять років, але я на все життя запам'ятав ті страшні дні. І сьогодні стою перед очима приречені на смерть однопольці із зав'язаними очима, босі, напівроздягнуті. А перед ними дві шеренги окупантів. Лунав залп — падали жертви. І ніхто не міг допомогти їм урятуватися від смерті. Місцеві куркулі, поміщики казали засудженим до страти: дивіться, мовляв, як ми даємо вам землю. Всім те буде, хто захоче відібрати її у нас. Але проракувалися гітлаї і їхні закордонні покровителі. Восени 1918 року грянула революція в Німеччині. Окупанти змушені були з ганьбою залишити Україну. А пізніше Червона Армія вимела із села і губителів-поміщиків.

Згадую славних земляків моїх, котрі шкодували свого життя в ім'я прийдешніх поколінь, зі зброєю в руках підіймали проти ворогів внутрішніх і зовнішніх.

Кулеметником під час повстання був Семен Петрович Козиревський. Щедро поливав він вогнем з «максима» окупантів. Не один із них знайшов у нас свою могилу.

Люто мстили вороги мужньому патріоту. Як зараз бачу двох карателів, які ведуть арештованого Козиревського із зв'язаними руками. Його кинули в лях, де вороги катували свої жертви. Та Семен мужньо витримав усі тортури, не видав нікого з товаришів. Він і на смерть пішов з гордо піднятою головою.

Зачинення. Поч. див. «Молодий комунар» за 1 червня.

Загинув від рук карателів Матвій Покотило. Це був невисокий на зріст хлопець, солдат-фронтник, колишній наймит. Він був страшний для загартуваних і поміщиків, більшовик Покотило. І в звірячій люті вони стратили непокійного волелюбця, борця за народну справу.

Мученицьку смерть прийняв Херсан Скрипка. Пому кати поламали руки й ноги, поклали його на тачку й возили по селу, вимагаючи, щоб він випакував більшовиків і тих, хто ділив панське майно. Володимирівський волосний ревком призначив Скрипку комісаром колишньої економії поміщика Таранухи. Цей виродок по-звірячому сгратив Херсана.

Нелюдських мордувань зазнав голова земвідділу при Володимирівському волревкомі Д. Г. Данов. Кати кляли його роздягнутого на дереви, били до нестями. Та більшовик мовчав. Тоді озвірілі вороги поставили його на розпечену сковорідку. Поміщики не могли простити йому того, що він, згідно з ленінським Декретом про землю, ділив панські угіддя між малоземельними селянами. Образ стійкого борця за ідеали комунізму й сьогодні стоїть переді мною та однопольцями, які були свідками його героїчної смерті.

Канізьке селянське повстання, що охопило кілька десятків сіл і хуторів повіту, було одним з найбільших на Україні. Воно ще раз показало, що народ, який пізнав волю, битиметься за неї, не шкодуючи життя. І ніякі кайдани, ніякі катування і ніяка сила неспроможні звернути їх з вибраного шляху. За мертвих мстили живі. Вони шикувалися під червоні знамена і йшли захищати свободу. На допомогу їм прийшли кращі сини і дочки великого російського народу, представники інших національностей.

Частенько доводиться мені бувати на своїй батьківщині — у Володимирівці. Приємно, що земляки свято бережуть пам'ять учасників Канізького повстання. І не тільки їхню. В селі відкрито чудовий музей бойової і трудової слави, в якому зібрано найсвятіші реліквії — свідки мужності моїх земляків на фронтах Великої Вітчизняної війни, непокійності ворогу і відданості своїй Вітчизні. Незрівнянний подвиг здійснили воїни-визволителі. Тут, під Володимирівкою, на смерть стояли п'ятдесят чотирьох гвардійців, що повторили подвиг панфіловців. Про їх теж розповідають експонати музею.

У дні святкування шістдесятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції на будинку-музеї встановлено меморіальну дошку на честь загинувших учасників Канізького повстання. На граніті вибито сорок чотирьох прізвищ. Цевей, їх буде більше, оскільки стають відомими нові й нові факти героїчного минулого, стають відомими незвідомі борці. Пам'ять про них житиме у віках.

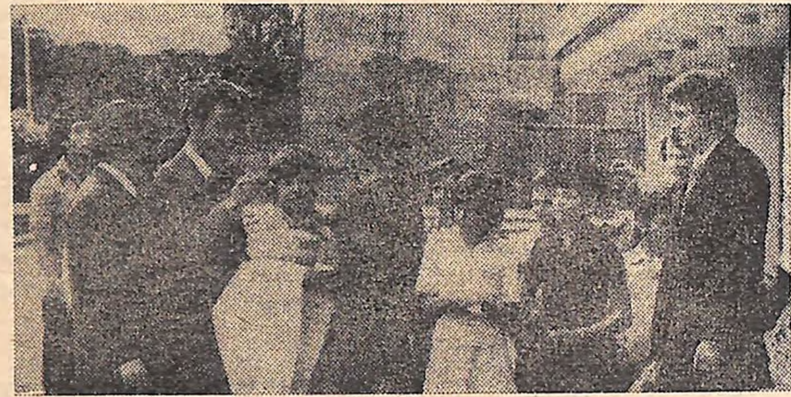
Ю. ВАСИЛЕНКО,
комсомолец 20-х років, полковник
у відставці.

СПОРТ

Міцніють дружні зв'язки між спортсменами міста Кіровограда і міста Толбухіна Народної Республіки Болгарії. В гостях у толбухівців побувала футбольна команда «Зірка», болгарська «Добруджа» провела кілька товариських матчів на стадіонах нашої області.

Нещодавно дружній візит у Кіровоград нанесли баскетболісти Толбухіна, а нині у нас у гостях юні болгарські гімнасти. Кіровоградщина тепло зустріла гостей. Юні гімнасти дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету за давнім звичаєм піднесли хліб-сіль, розповіли про роботу школи.

Під час екскурсії по місту юні толбухівці ознайомилися з історією міста, побували на колишній фортеці, звідки починався Кіровоград, поклали квіти біля Вічного вогню на меморіальному кладовищі і до пам'ятника В. І. Леніну. Гості побували також у вищому авіаційному училищі. Значну частину часу було проведено у спільних тренуваннях, що проходили у спортзалі ДЮСШ обласного спорткомітету і заводу тракторних гідроагрегатів. Два дні наші юні друзі були гостями знайомих та олександрійців. Їх цікавила історія партизанського руху в Чорному лісі під час Великої Вітчизняної війни, вони відвідали шахтарське селище, що носить ім'я славного сина болгарського народу Г. Димитрова, поклали квіти до його пам'ятника.

ДВА ГОЛИ
НОВАКОВСЬКОГО

„КРИВБАС“ — „ЗІРКА“ — 1:2

До тринадцятого ігрового дня криворізький «Кривбас» був лідером другої зони другої ліги класу «А» по всіх футбольних категоріях. Після дванадцяти зустрічей команда набрала 21 очко, мала добру різницю забитих і пропущених м'ячів (1:16), не зазнала жодної поразки. Та дисонанс у приємну гірничку мелодію внесли львівські армії. Приймаючи «Кривбас» на своєму полі, вони, як відомо, завдали йому 26 травня першої в сезоні поразки з рахунком 2:0.

Та все ж це не позбавило криворізьців першого місця. Слідом за ними з двадцятьма очками йшов нікопольський «Колос», третю сходинку займала «Зірка» (19 очок).

І ось 14-й ігровий день (31 травня). «Кривбас» приймає у себе вдома кіровоградську «Зірку». Численні кіровоградські болільники, що прибули у Кривий Ріг на матч, близько 20 тисяч місцевих любителів футболу, природно, ченали шквальних атак господарів поля, які мали реабілітувати себе в очах своїх прихильників і закріпитися на першому місці.

Але цього не сталося. Футболісти «Зірки» не дали змоги гірничкам нав'язати свою гру. Навпаки, господарі становилися були не господарі поля, а гості. Вони частіше контролювали м'яч, точніше розігрували його, методично просуваючись до воріт «Кривбасу». І вже на п'ятій хвилині добилися успіху. Михайло Порошин з місця правого півсереднього перекинув м'яч через правого захисника гірнички Євгеновського в кути штрафного майданчика ніким не прикритого Володимирова Новаковського. Той рухнувся вперед і «розстріляв» ворота Анатолія Ісакова.

Після цього м'ялої гри не змінився, і через десять хвилин кіровоградці забили другий гол, якого можна назвати блискучим першого. Господарі поля захопилися контратакою, захисники висунулися вперед, а в їхню ланку вклинився Новаковський. Богдан Мороз зі штрафного майданчика сильно пробив уперед за спину захисників «Кривбасу». Не встигли вони розгорнутися, щоб ліквідувати небезпеку, як Новаковський, націлений на атаку, випередив їх, виштовхав навіч на віч за воротарем. 2:0. З таким результатом і закінчився перший тайм.

Ми можемо лише догадуватися, що було під час перерви в розділній футбольній Кривого Ріг. Безперечно одне. настанова будь-якого збитий хід і результат матчу ґрунтувалася вже не на передбаченнях, а на знанні, врахуванні конкретної обстановки, стилю гри суперників, його сильних і слабких сторін, що виявилися в першому таймі.

Місцеві любителі футболу твердять, що «Кривбас» розкривався на повну силу в другій половині гри. Буває це завжди чи ні, ми не знаємо, але цього разу було саме так. Більшу частину часу гірнички майже всією командою провели на половині поля «Зірки». Винагородою за це був гол, забитий Володимиром Морозовим у ворота Леоніда Колтуна після подачі кутового на 63-й хвилині. Прагнучи уникнути поразки, гірнички

СПОРТ

У НАС —

БОЛГАРСЬКІ

ГІМНАСТИ

Повернувшись у Кіровоград, болгарські гімнасти побували в музеї радянсько-болгарської дружби Союзівської школи Кіровоградського району, на хуторі Надія. Сьогодні — останній день перебування гостей на Кіровоградщині. Вони проведуть товариську зустріч із нашими юними гімнастами. В розмові з нашим кореспондентом старший тренер болгарських спортсменів Матей Стефанов сказав:

— Ми прибули на Кіровоградщину не для того, щоб мірятися спортивною майстерністю, а по досвід. Адже радянська гімнастична школа найпереводіша в світі, і нам є чого повчитися у кіровоградців. Велику користь принесли нам спільні тренування і товариські зустрічі з вашими юними гімнастами. Ми думали, що кіровоградці за щирість, гостинність і запрошуємо ваших юних гімнастів у Толбухіну.

На фото: зустріч болгарських гостей.

ни посилили перший ешелон, змінивши захисника Василя Лябкіна і півзахисника Бориса Малахова нападочими Валерієм Шеком та Олександром Щербановим. Та більшого добитися не змогли.

А кіровоградці, зміло обороняючись, хоч і рідко, але гостро контратакували. І двічі, після ударів Миколи Журавльова та Олександра Алексєєва, Ісаков змушений був переводити м'яч на кутовий.

Зустріч так і закінчилася з рахунком 2:1 на користь «Зірки». Ця перемога примітна для кіровоградців тим, що її здобуто над лідером зони на його полі. Крім того, це перший виграш «Зірки» в Кривому Розі над «Кривбасом» у чемпіонатах країни за час спільного перебування команд у класі «А».

Тепер у «Кривбасу» і «Зірки» однакова кількість очок (по 21) і однакова різниця забитих і пропущених м'ячів (1:13). Якщо ж брати інші вимірники (алфавітний принцип кількості перемог), то вони на користь кіровоградців. Отже, сьогодні «Зірка» займала другу сходинку турнірної таблиці, «Кривбас» — третю. А на першу після перемоги над черкаським «Дніпром» (2:1) піднявся нікопольський «Колос», який має 22 очка.

М. КАЛЯГІН,
спецкор «Молодого комунар».

Інші матчі закінчилися так: «Фрунзенець» (Суми) — «Буковина» (Чернівці) — 1:0. «Десна» (Чернігів) — «Поділля» (Хмельницький) — 3:0. «Кристал» (Херсон) — «Авангард» (Ростов) — 2:0. «Атлантика» (Севастополь) — «Торпедо» (Луцьк) — 4:0. «Суднобудівник» (Миколаїв) — СКА (Київ) — 1:1. «Старт» (Тирасполь) — «Спартак» (Кітитор) — 0:3. «Металіст» (Харків) — «Говорла» (Ужгород) — 2:0. «Колос» (Полтава) — СКА (Львів) — 0:0. «Локомотив» (Вінниця) — «Новатор» (Нідагов) — 0:1.

Турнірна таблиця на 3 червня має такий вигляд:

	І	М	О
«Колос» Н.	14	19 — 7	22
«Зірка»	13	21 — 8	21
«Кривбас»	14	23 — 10	21
«Металіст»	14	20 — 5	20
«Кристал»	13	15 — 5	20
СКА К.	14	22 — 11	17
СКА Л.	13	18 — 10	17
«Буковина»	13	12 — 7	15
«Атлантика»	13	15 — 11	13
«Десна»	13	12 — 10	13
«Локомотив»	13	11 — 10	13
«Суднобудівник»	13	14 — 14	13
«Спартак»	14	10 — 14	12
«Фрунзенець»	14	12 — 15	11
«Колос» П.	14	12 — 16	10
«Авангард»	14	18 — 23	10
«Новатор»	13	7 — 19	9
«Дніпро»	13	6 — 18	9
«Поділля»	13	8 — 14	8
«Говорла»	13	12 — 23	8
«Шахтар»	14	6 — 24	8
«Торпедо»	13	5 — 23	4
«Старт»	13	5 — 23	4

Наступний тур — у неділю 4 червня. «Зірка» гратиме в Нікополі з «Колосом».

Відпочивають юні кіровоградці.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

3 книги „ПОБАЧЕННЯ З ТОБОЮ“

ВІД АВТОРА

Кілька тижнів тому я вичитав верстку своєї нової книги. Про що вона? Про будні і свята рідного краю, про будні і свята людського серця, схильного до радості і зажури, підвладного найтоншим коливанням настрою, всьому, чим суще короткочасне життя людське...

На порі земного воскресіння...

На порі земного воскресіння, гаростою, що звернена до всіх, в чорнозем занурюю коріння молодечих намірів своїх. Сійся душе,

сійся та родися, все, що заповідано, верши, тільки з добрим словом не барися, тільки з милосердям поспіши. Бо людського віку, як струмочка: продзвенів — і прийняла земля. Тільки його пісня непорочна у чиемусь серці промовля. На зорі земного всецвітіння, тінювих позбавлене ознак, це життя в надії та горінні, як солодка ягода на смак!

У цім краю, де плавиться метал, де корпуси в бетонному громадді, товариша товариш запитав: — Скажи мені, чи щастя є насправді? Непнув товариш коромисло брів, долонею змахнув краплини поту, тсваришу розважно відповів: — Я мислю так, якщо без зайвих слів, коли нема, то що ж таке робота?

День народжень

Ми в єдинім строю, як солдати. Невмирущий наш марш — життя. Та приходять народження дати, нам прискорюють серцебиття. Ми урочисто їх відзначаєм. Ми вітаємо друзів своїх. І не завжди була помічєм, Скільки пройдено нами доріг. Скільки радості десь там за нами. Скільки сумнівів, горя, невдач. Відтрубив золотими сурмами Вітер юності, славний сурмач. Ти замислишся, що там позаду?

Ти подумаєш, що вдалині? І обсядуть думки, як хозари. Дні народжень — то підсумків дні. І коли в твоїм домі завізно, пригадай, чим ти мариш колись. Народитись ніколи не пізно. Ти, можливо, не встиг?

Народись!

Народись картинкою, злагою, щирим словом, металом, різцем. Щоб світилося німбовим знаком твоє вгломлене чисте лице. День за днем незбагненно й завзято тягнуть нитку дороги літа. Дні народжень — усміхнені дати. Чесн же присмак гіркий на устах?

Життя так славно починалось. Іскрилось, мов коштовне скло. Співало.

Грало і сміялось. Немов ріка переливалось. На хвилях радості несло. Несло! Та все чимдуж дедалі. Цвіло нестримне і хмільне. І хоч губилися деталі, та не втрачалось головне!

Обличчя ваше чисте, незаміряне, як на мольберті біле полотно, а чи як плесо ставу супокійне, з самим собою в злагоді воно. Не брижив його вітер потрясіння, біда не біла, не товкла жура. Ви вся, неначе зіткана з проміння, у рівнесазі тиші і добра. За словом — слово, стримано, розважно неквапно наша бесіда тече. Ні жарко вам. Ні холодно. Ні страшно. Ні біль, ні злість, ні гнів вас не пече. І закричати хочеться щосили, Щоб сколихнути спокій цей до дна: — Нееже ви не страждали?

Не любили? Не плакали хоч раз біля вікна?

Мама прийшла в гості до сина. Мама прийшла на іменини. Лагідний усміх, тремтяча рука, мама прийшла — радість яка! Келихи дзвонять, тости лунають, мамині очі все помічають. Мамині очі все розказати уміють. Наче змішалися світло і морск. Мамі — під сімдесят, синові — сорок. Стрінуться іншою до світа, мій світе, де вже там іншому щось зрозуміти!

З літами чимдалі, тим ближче хата, що й досі на белебні ловить вітри, на покуті столик з узваром на свято, рядком понад ставом ставні явори. Полів повечірніх жура урочиста, і дух чебрецю, і гаряча стерня, і погляд отой загадковий і чистий в старому сльбуди на заході дня.

З роками я стаю ніжнішим, сентиментальнішим, мудрішим на доброту і на тепло — нерясно в мене їх було! Душа озветися готова на дружній потиск, шире слою. І я тягнусь до них, тягнусь, і так сполохати боюсь!

Іде не глибина, та вже до неї крок. Іде не сивина, та вже її димок. Іде не простота, та вже розважний плін. Іде не гіркота, та вже її полин.

м. Кіровоград.

Хоча листа й не було опубліковано

СУВОРО ПОПЕРЕДЖЕНО

Група студентів звернулася до редакції „Молодого комунара“ зі скаргами на незадовільне обслуговування автостанцією маршруту Кіровоград — Ясенове. „Автобуси на цьому маршруті завжди переповнені, — писали студенти, — і сісти в них не кожному вдається, водії рідко коли видають квитки.“

Начальник Кірово-

градського автотранспортного підприємства 10021 Л. М. Облпавідович редакцію, що лист студентів розглянуто на загальних зборах водіїв автобусів нолони, які обслуговують цей маршрут. Водіїв, котрі не видавали квитків пасажирам, узявши гроші за проїзд, суворо попереджено.

Для поліпшення обслуговування пасажирів малогабаритні автобуси ПА3-672 замінено новими автобусами більшої місткості —

ЛАЗ-695. Керівництво автотранспортного підприємства організувало постійний контроль за рухом автобусів на згаданому маршруті.

«ОБСЛУГОВУВАННЯ ПОЛІПШЕНО», —

повідомив редакцію директор станції технічного обслуговування № 2 Б. Л. Островський, якому ми послали листа інваліда Вітчизняної війни Ф. І. Урсаленка. В листі йшлося про необхідний ремонт автомашини працівниками станції, зокрема

про брак, що його допустив, обслуговуючи нашого читача, майстер Л. П. Вихристенко.

Згаданого листа розглянули збори колективу станції. Факт незадовільного ремонту механізму зчеплення і короби передач машини автора листа справді мав місце.

У виступах на зборах робітники підтвердили факти безгосподарності на складі. Говорилось і про формальне ставлення до своїх обов'язків працівників столу замовлення, які причиняють на ремонт автомашин, коли немає потрібних запасних час-

тин, що не дає можливості майстрам з гарантією виконувати роботу.

Незважаючи на те, що майстер Л. П. Вихристенко працює на станції 15 років, має десятилітні записи у книзі подяк, його на зборах гостро критикували за недоброзичливе виконання замовлення.

Директор станції технічного обслуговування відповів також редакції, що колектив підприємства при одержанні потрібних запасних частин як слід виконає роботи по ремонту автомашини Ф. І. Урсаленка.

ДО ВІДОМА АБОНЕНТІВ м. Кіровограда

Можливість користуватися міжміською автоматичною телефонною станцією надається всім абонентам, що мають службовий, квартирний чи готельний телефони, підключені до АТС-2, АТС-3, АТС-4, АТС-7, АТС-6, крім телефонів, номери яких починаються на 21, 38 (набирання з цих телефонів не гарантоване з конструктивних причин виходу).

Абоненти відомчих АТС виходу на АТС не мають.

Через Кіровоградську автоматичну міжміську станцію здійснюється зв'язок з нижчезазначеними містами:

Місто	Умовний номер міста (код)	Номер телефону до відомчого бюро міста
Київ	89-044-2	22-22-22
Черкаси	89-047-00	2-22-22
Донецьк	89-062-0	92-22-22
Миколаїв	89-051-00	5-15-55
Одеса	89-048-0	22-22-22
Дніпропетровськ	89-056-0	22-22-22
Кривий Ріг	89-067-0	22-22-22
Полтава	89-053-00	7-30-51
Біла Церква	89-044-63	5-12-99
Фастів	89-044-65	5-30-40
Володарна	89-044-69	5-15-32
Переяслав-Хмельницький	89-044-67	3-19-09

РАЙОННІ ЦЕНТРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Олександрівка	89-202-0	25-03
Світловодськ	89-203-0	34-34
Олександрія	89-204	3-22-22
Петрове	89-206	9-13-08
Знам'янка	89-207-0	21-02
Долинська	89-208	2-17-59
Мала Виска	89-210	9-13-87
Новоукраїнка	89-211-0	25-25
Ульяновка	89-213	9-15-99
Голованівськ	89-212	2-14-44
Компаніївка	89-200	9-12-29
Новгородка	89-201	—

Для виклику абонента іншого міста слід зняти трубку і набрати: 89 — вихід на автоматичну станцію, умовний номер потрібного міста — код, номер телефону абонента, якого викликають, номер телефону, з якого робиться виклик.

Після подвійного сигналу, через 20—40 секунд, ви почуєте «посилку виклику»: якщо тривалі гудки — чекайте відповіді, якщо короткі (сигнал «зайнято») — складіть трубку і через деякий час повторіть набір.

Пам'ятайте! Якщо номер телефону абонента, якого викликають, в області і відповідних центрів складається менше як із семи знаків, а в районних центрах Кіровоградської області — менше як із п'яти знаків, то перед набірним номером телефону абонента слід набрати відповідну кількість нулів, що доповнюють номер телефону абонента, якого викликають, до семи знаків для області і до п'яти знаків — для районних центрів.

Примітка: Перед набірним номером телефону абонента Києва слід набрати цифру 2.

Наприклад, номер телефону в Києві — 20-28-71, у Черкасах — 7-31-18, в Олександрії — 3-37-51, у Знам'янці — 23-12, номер вашого телефону — 2-58-20, то необхідно набрати:

на Київ — 89-044-2-20 28-71-2-58-20, на Черкаси — 89-047-00-7-31-18-2-58-20, на Олександрію — 89-043-3-37-51-2-58-20, на Знам'янку — 89-207-0-23-12-2-58-20.

Якщо номера телефону, з якого набирають, не буде набрано або його буде набрано неправильно, з'єднання не відбудеться.

Набирати треба уважно, не поспішаючи. Якщо номер довго не набирається, необхідно звисити про це черговому АТС по телефону 2-58-70 або 2-82-18.

Для одержання довідок у питаннях розрахунку за міжміським телефонним розмови з квартирних телефонів у кредит і авансом звертайтеся по телефону 2-80-75 або 2-54-23.

При користуванні АТС відповідальність за оплату вартості розмов несе власник телефону (власник квартири, керівник підприємства, установи, закладу).

Тривалість розмови рахується автоматично з моменту відповіді абонента, якого викликають.

Користуйтеся АТС — зручним і швидким способом зв'язку!

КІРОВОГРАДСЬКА ТЕЛЕГРАФНО-ТЕЛЕФОННА СТАНЦІЯ.

ПОНЕДІЛОК

5 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Фільм «Чудо в космосі». 10.10 — «Очевидно» — неформальне. 15.00 — Док. фільм до Всесвітнього дня охорони навколишнього середовища. 15.45 — «Творчість В. Г. Величківського». 16.30 — «Мамині школи». 17.00 — Ф. Шуберт. Полонези. 17.15 — «Велика арена молодого спортумена». 18.00 — «День за днем». (Кірово-

град). 18.15 — «Творчість народів світу». 18.45 — «Капітальне будівництво: завдання і проблеми». 19.30 — О. Пушкін. «Капітанська дочка». Телевізійна. Частина 1. 21.00 — «Час». 21.30 — «Капітанська дочка». Частина 2. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Фільм «Колі дерева були величними». 11.45 — К. т. «Доброго вам здоров'я». 17.00 — К. т. Сьогодні — Всесвітній день охорони навколишнього середовища. В передачі бере участь голова Державного комітету Ради Міністрів УРСР по охороні природи Л. П. Проценко. 17.30 — Соціальний портрет колективу колегію «Колос» на Личаківці. Передача 1. 18.00 — Музичний фільм «Ми співаємо». 18.10 — «Шляхи» — Личаківської «Лікарні». До 75-річчя П. Я. Раді РРР. 18.30 — К. т. «Політра». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «Смарт». 20.15 — К. т. «Політра». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Мистецтво» — на-

роду. Зустріч акторів Київського Державного академічного театру драматичного театру ім. І. Франка з київськими мистецтвознавцями. По закінченні — К. т. — Новини.

ВІВТОРОК

6 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — О. Пушкін. «Капітанська дочка». Телевізійна. Частина 1. 21.00 — «Час». 21.30 — «Капітанська дочка». Частина 2. По закінченні — новини. 10.15 — Фільм «Колі дерева були величними». 11.45 — К. т. «Доброго вам здоров'я». 17.00 — К. т. Сьогодні — Всесвітній день охорони навколишнього середовища. В передачі бере участь голова Державного комітету Ради Міністрів УРСР по охороні природи Л. П. Проценко. 17.30 — Соціальний портрет колективу колегію «Колос» на Личаківці. Передача 1. 18.00 — Музичний фільм «Ми співаємо». 18.10 — «Шляхи» — Личаківської «Лікарні». До 75-річчя П. Я. Раді РРР. 18.30 — К. т. «Політра». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «Смарт». 20.15 — К. т. «Політра». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Мистецтво» — на-

роду. Зустріч акторів Київського Державного академічного театру драматичного театру ім. І. Франка з київськими мистецтвознавцями. По закінченні — К. т. — Новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — Фільм-концерт. «Співає Іван Пономаренко». 17.00 — «Любіть свій багаті». 17.30 — Соціальний портрет колективу колегію «Колос» на Личаківці. Передача друга. 18.00 — Рекламна Головоломка. 18.30 — К. т. «Політра». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Політра» — ратний, подвійний фільм. Телевізійна прес-конференція у З'єднанні прив'язана кінцем Л. І. Величківського «Мала земля» та «Відродження». 20.15 — Камерний концерт. 20.45 — К. т. «Політра». 21.00 — «Час». 21.30 — «Голоси Величківського симфонічного оркестру. В будинку мистецтв П. І. Чайковського в Києві. По закінченні — новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОМУ КМУНАРУ» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.